

הכתרה מחזור כ"ד - תסריט

סצנה 1

[הרב צחי יושב בחדר מורים, משקפיים למטה ומעיין בטלפון. כיתוב: הרב צחי. הראש הרב חזי נכנס בדלת. כיתוב: הרב חזי. הסגן]

הרב צחי: או, הרב חזי! טוב שהגעת. יש עניין חשוב שאנחנו צריכים לעסוק בו.

הרב חזי: סליחה על האיחור, הייתי באמצע משהו חשוב.

[הרב חזי מתיישב. המורה ג'סטין נכנסת. כיתוב: Mrs. Cohen. השוטרת]

הרב חזי: למה איחרת?

המורה ג'סטין: how dare you?? אני הגעתי בזמן, אתם הקדמתם!

[המורה ג'סטין מתיישבת. שלומי והרב נתנאל שפיר נכנסים. כיתוב: שלומי רווח. הלשונאי. הרב נתנאל שפיר. המדען]

הרב צחי: או, טוב שהגעת, שלומי. תשב.

שלומי: שב, שב. ציווי...

[שלומי והרב שפיר מתיישבים. המורה יהודית נכנסת עם התיק גלגלים שלה. כיתוב: המורה יהודית. הדוברת עושה קרב מבטים מתעבים עם המורה ג'סטין, ולבסוף מתיישבת בצד הכי רחוק ממנה בשולחן. צביש נכנס. כיתוב: צבי שחר. המבריזן]

הרב חזי: טוב שבאת, יש לי כמה תלונות על המערכת להפיל עליך.

[צביש מתיישב. הרב אודי נכנס עם דרבוקה ושר עזרני אל חי. כיתוב: הרב אודי. המרקיד]

הרב חזי: הרב אודי? מה אתה עושה פה??

הרב אודי: הרב צחי אמר לי שיש נושא חשוב שקשור להמשך קיום הישיבה, זה שאני בשבתון לא אומר שעזבתי!

[הרב אודי מתיישב. הרב קפאח נכנס. כיתוב: הרב קפאח. הפראמדיק]

הרב קפאח: סליחה על האיחור, הייתי צריך לעשות החייאה לשלושה תלמידים בדרך לכאן.

[הרב קפאח מתיישב. הרב דידי והרב בכר נכנסים. כיתוב: הרב דידי. השפם. הרב בכר. האשכנזי]

הרב דידי: וואו, יש כאן יותר אנשים מאשר בכיתה שלי...

הרב בכר: בשתי הכיתות ביחד...

[הרב דידי והרב בכר מתיישבים אחד ליד השני. הרב גדעון נכנס. כיתוב: הרב גדעון. הפנסיונר]

הרב צחי: הרב גדעון?? מה אתה עושה פה?

הרב גדעון: הרב קפאח אמר לי שיש מפגש של כל מורי הישיבה לדורותיהם...

הרב קפאח: [צוחק] כל פעם מחדש... אין עליך הרב גדעון

הרב גדעון: טוב, אז אני אלך. אני צריך לסיים עוד שניים מקרא ואחד תרגום, שתי הלכות ברמב"ם (קאפח מתקן אותו), ארבעה פרקי משנה, שלוש מסכתות בגמרא וש"ס ירושלמי להספק היומי...

הרב צחי: לא, לא... אם אתה כבר כאן, בוא תשב, יש משהו חשוב לדבר עליו וכל תלמיד חכם יכול לעזור.

[הרב גדעון מתיישב, פותח ספר ומתחיל ללמוד. הרב שי נכנס. כיתוב: הרב שי לוי. ההאקר]

הרב שי: סליחה על האיחור, הייתי חייב להחליף את הסיסמה לזוי פי בדרך לכאן.

הרב חזי: לא החלפת אותה אתמול?

הרב שי: כן, אבל מאז התלמידים גילו אותה שוב...

[הרב שי מתיישב. אלון נכנס עם כדור. כיתוב: אלון נחמיה. הספורטאי.]

הרב צחי: אלון, זה מפגש של המורי-אה, סליחה.

[אלון נעמד ליד השולחן ומכדרר. הרב צחי מסתכל סביב ובודק שכולם שם]

הרב צחי: כולם כאן? מצוין. בואו נתחיל. אז ככה, יש נושא חשוב ש-

[הדלת נפתחת. הרב אביאל נכנס. כיתוב: הרב אביאל. הזמר]

ג'סטין: Why are you late???

הרב אביאל: סליחה על האיחור, הייתי באמצע שירת יפה ותמה עם התלמידים, הייתי חייב לסיים את השיר לפני שבאתי.

הרב אודי: הנה מישהו שידוע מה חשוב בחיים! עכשיו כולם ביחד! עזרני אל חי -

הרב צחי: הרב אודי, בבקשה. יש דברים חשובים על הפרק.

[הרב אביאל מתיישב]

הרב צחי: טוב. אז כמו שהתחלתי להגיד, יש נושא שחשוב לי מאוד לדבר עליו. לאחרונה הישיבה נתקלה בהרבה קשיים כלכליים עקב ההוצאות על מסלול איתן. כמו שבטח שמתם לב, קיצצנו מעט בתקציבים. מעכשיו יהיה תיון אחד לכולם בחדר המורים, כל שני מורים יהיו צריכים לחלוק תא, והמרנו את שירותי הנכים הנותרים בישיבה למחסנים להשכרה.

הרב בכר: חתיכת כורדי זה לא משנה, גם ככה הם היו בקומה השלישית, בלי מעלית...

הרב צחי: כן, לצערנו זה נשאר כך מהקיצוצים הקודמים, על תכנון המסלול לשביל ישראל. בכל אופן, רציתי רק לבשר לכם, שפתחנו גיוס המונים לישיבה. כבר הפקנו סרטון תדמית בנושא "ישיבת שעלי תורה - מרבים שלום בעולם" עם בינה מלאכותית משוכללת שפיתח הרב שי, ופירסמנו אותו אונליין. הסרטון רץ כבר שבוע במרשתת אך לצערנו אין היענות רבה. אני קורא לכולכם לעזור בפרסום הסרטון ובגיוס הכסף, אם לא נגייס את הכסף בזמן הקרוב ניאלץ לצערנו למשכן את מדיח הכוסות בחדר המורים!

הרב שפיר: רק לא את המדיח כוסות!

שלומי: מדיח הכוסות! אבל כן, זה אכן נורא.

הרב צחי: אז קדימה, סומך עליכם.

[מעבר ללוקיישן אחר. רואים את טראמפ יושב ליד מחשב, לא רואים את הפנים שלו אלא רק את הראש שלו מאחורה. הוא מחפש בגוגל "How to get a nobel peace prize", ומוצא את הקמפיין של שעלי תורה. לוחץ עליו, ומתחיל לראות את סרטון הקמפיין בו הרב צחי מסביר על הישיבה. יש בסרטון כתוביות באנגלית]

טראמפ: ...Interesting

[מעבר בחזרה לחדר המורים. הטלפון של הרב צחי מצלצל. הרב צחי מוציא את הטלפון מהכיס ועונה]

הרב צחי: שלום? וואט? איי דונט אנדרסטאנד. ווקי טוקי? וואיט [פונה למורה ג'סטין] הוא מדבר אנגלית, דברי איתו.

[הרב צחי מעביר את הטלפון לג'סטין]

ג'סטין: What? hello? אני לא שומעת כלום...

[ג'סטין מביאה את הטלפון לרב שי]

ג'סטין: רב שי! זה לא עובד!

[הרב שי לוקח את הטלפון, לוחץ על כפתור ומחזיר לג'סטין]

הרב שי: שמת אותו על ממתינה...

ג'סטין: תודה רבה הרב! מה הייתי עושה בלעדיך...

[ג'סטין פונה לטלפון]

ג'סטין: Hello... really? I can't believe what I'm hearing [פונה לרב צחי] אתה לא תאמין! מיסטר דונאלד טראמפ רוצה להזמין אותנו אליו לבית הלבן!

[טראמפ מסתובב בכיסא שלו ומחייך למצלמה. כיתוב: דונאלד טראמפ. הנשיא]

הרב צחי: מה?? באמת??

ג'סטין: בוא מהר! הוא רוצה אנחנו בבית הלבן עכשיו!

הרב צחי: אבל רגע, איך נגיע לשם? אין לנו כסף לטיסה...

ג'סטין: don't worry. אחריות שלי!

[המורה ג'סטין עושה כישוף בידיש ונעלמת. הרב צחי בהלם. כל המורים מבולבלים. סוף הסרטון]

סצנה 2

[הסצנה מתחילה בגסטין מגיעה בכישוף המשך מהסרטון עם קולות ואורות מהקונטרול]

ג'סטין בבית הלבן רקע יוקרתי, רואים את ג'סטין עומדת שם עם השקית שלה מיש חסד]

ג'סטין: how can i get him here? yoshka i have an idea

[רואים אותה עושה כישוף והרב צחי מתגלגל לתוך הבמה ומתפעל על מה שרואה סביבו]

[לשחקן של ג'סטין: להמציא כישוף בידיש]

הרב צחי: ואז איזה מקום יפה!! אפילו הרב רפי לא היה פה אף פעם. המקום כל כך יפה שהוא כמעט ברמה של הפנימיות שלנו, אגב מיסיס כהן שמעת על מסלול איתן?? המיטות ברמת בית מלון, האוכל טוב אפילו יותר מהקפיטריה של אתי... רגע, היא עדיין שם? לא משנה... [הערה: פא דגושה במילה קפיטריה]

ג'סטין: הרב צחי! אין זמן dear, עכשיו מחכים למיסטר דונלד דאק לראות למה הוא רצה פה אותנו

ג'סטין מסתכלת על הטלפון שלה כמו סבתא עם המשקפיים. הרב צחי עדיין מתפעל מהמקום, כשהוא שם לב לזה שג'סטין על הטלפון]

הרב צחי: ג'סטין, צדיקה תביאי לי בבקשה את המכשיר! אנחנו מחכים לדונלד טראמפ

ג'סטין: you are not my boss אני אחראית על כולם. וגם, איפה הוא?

[טראמפ נכנס לחדר ברשמיות עם שני שומרי הראש שלו וברקע מתנגן המנון אמריקה בדרמטיות. הוא הולך קצת ואז עוצר ופונה לקונטרול]

טראמפ: ?whats this

[המוזיקה משתנה לYMCA וטראמפ ממשיך את הדרך לשולחן שלו בריקוד]

ג'סטין (קוטעת את השיר): WHY ARE YOU LATE? YOU WANT ME TO THROW YOU OUT
?THE WINDOW

טראמפ: [לאחד משומרי הראש שלו] I like this tough lady's attitude

[טראמפ מתיישב]

הרב צחי: [לג'סטין] דווקא ריקוד יפה, אולי נוסיף אותו לפלאשמוב השנה?

(טראמפ אומר באנגלית וגסטין מתרגמת)

טראמפ: I invited you here because I saw your advertisement that you promote peace in the world and I am all peace in fact i like peace the most out of the whole world and this world is huge so i wanted to donate money to you because peace in the world is very important to me

הרב צחי: נו, מה הוא אמר?

ג'סטין: מיסטר דונלד אומר שהוא הזמין אותנו פה כי הוא ראה בקמפיין אנחנו מאוד אוהבים שלום והוא יש אגו ורוצה פרס נובל אז הוא לתת לנו כסף.

הרב צחי: וואו וואו שהשם יברך אותך צדיק שישלח לך את כל הטוב שבעולם

טראמפ: before I give you the money, I want to know what am I paying for. What will you do to promote peace? I need results

[טראמפ מעיר על מילים שהוא מכיר - שלום ונובל - כשהשאר מדברים]

ג'סטין: טראמפ אומר הוא רוצה לדעת על מה הוא משלם, מה אנחנו יכולים לתת לו כדי שיקבל פרס נובל

הרב צחי: אנחנו מייצרים תלמידי חכמים שמרבים שלום בעולם, מה צריך יותר מזה?

ג'סטין: are you crazy? נראה לך טראמפ אכפת לו מתלמידי חכמים? טראמפ רוצה פרס נובל!! צריך לתת לו משהו שיתן לו פרסום! משהו שמפרסם, כמו הכתרה!

הרב צחי: זה רעיון נפלא! תגידי בבקשה לטראמפ שאנחנו נעשה לו הכתרה.

ג'סטין: We will do a הכתרה for you! A coronation with crown, you know!

[מתלהב על הכתר וההכתרה ואומר שזה רעיון שלו]

טראמפ: wow, a crown for me? I like this idea. I will give you guys a budget of 1 million for the hactara and another 1 million for the best actor, I took the money from the illegal alien budget ur welcome

ג'סטין: הוא אומר שהוא יביא מיליון דולר לשחקן הכי טוב ועוד מיליון for תקציב

הרב צחי: [מבטא ישראלי] thank you adon trump

טראמפ: [לאחד משומרי הראש] he talks like smortrich... lets go, we finished here

ג'סטין: please make sure u are never late again! [זורקת עליו צימוק]

טראמפ: [פונה לביטחון] did u see how she disrespected me?? Take care of her!! Now

[ביטחון באים לקחת את ג'סטין]

ג'סטין: יחמדלאן [עושה כישוף ומתגלגלת מהבמה, סאונד ופליקרים]. [עושים פליקרים בקונטרול]

[הרב צחי יוצא מהבמה]

טראמפ: theyre worse than sleepy joe

[טראמפ והשומרים יוצאים מהבמה]

סצנה 3

חבורת התלמידים: יונתן (הגיבור), שמואל, רועי, יואב, עידו

[חבורה של תלמידים יושבים בכיתה ומדברים]

[כל אחד מתעסק במשהו שמאפיין את הדמות שלו ומדברים הרבה יותר בחיות וכיף, אחד שמואל נכנס משחק עם כדור, יונתן עם אוזניות]

שמואל: ראיתם את המשחק אתמול?

יואב: איזה אחי, הייתי חייב לעשות שיעורי בית במתמטיקה וואלה הרב שי לוי מפחיד אותי

עידו: חבל, היה משחק מטורף, אם היית ניגש חורף היית יכול לראות

רועי: מסכים אחי, היה מטורף. מה איתך, יונתן? ראית אותם?

[יונתן יושב מוטרד טרוק על הספה, שמואל זורק עליו כדור עידו קם לוקח את הכדור וזורק ליונתן על הראש. יונתן מוריד את האוזניות.]

יונתן: מה אחי? אה, כן, כן. ראיתי.

עידו: מה אחי? מה הסיפור? מה מטריד אותך? גמרנו מתמטיקה, אתה יודע...

יונתן: כן, אבל מתמטיקה זה לא הדבר היחיד שחשוב בחיים...

יואב: אז מה מטריד אותך? אזרחות? גם את זה גמרנו כבר

יונתן: לא, זה לא זה...

שמואל: אז מה העניין אחי? תשתחרר, סיימנו בגרויות חורף, יש זמן עד הקיץ, תיהנה קצת!

יונתן: זה פשוט... חשבתי לעצמי... מה עם ההכתרה?

[מוזיקת רקע, לדבר עם יותר חיות]

רועי: וואלה צודק, לא היו אמורים להגיד לנו על זה משהו כבר?

יואב: זואי נכון, חייבים לעשות הכתרה, יש לי מלא רעיונות איך לצחוק על המורים

עידו: כן, חייבים לצחוק על איך שפרצנו לעצמנו יציאה מהשיבה שנה שעברה

שמואל: או על הגן חיות שהיה לנו בכיתה

רועי: זוכרים את היום שהבאנו תרנגול?

עידו: כן... איזה מטורף זה היה...

רועי: וואיי אפשר לצחוק על זה שמסלול ישיבה גרמו ל4 מורים ב4 שנים ברצף לפרוש.

יונתן: אתם מבינים עכשיו? חייבים לעשות הכתרה!

יואב: אז למה בעצם לא אמרו לנו על זה כלום עד עכשיו?

עידו: כשאני חושב על זה, באמת ראיתי את הרב צחי מסתובב מרוצה מהרגיל לאחרונה...

רועי: נכון, כשנכנסתי להנהלה ראיתי את פינת הקפה עמוסה... שני סוגי תיונים...

שמואל: כן, אפילו נתנו לי מפתח לחדר מוזיקה כשביקשתי... משהו פה מסריח, אפילו למנסור לא הביאו.

יונתן: אנחנו חייבים לבדוק מה קורה. בואו, ננסה לשאול את הרב צחי.

[חמישתם קמים ויוצאים מהבמה מצד אחד. מסדרים את הבמה במהירות לתפאורה של משרדי הישיבה במקום הכיתה. בינתיים הרב חזי נכנס לבמה ומסתכל לאחורי הקלעים]

הרב חזי: מצטער, אני חייב לעזוב את ישיבת הצוות, יש לי משהו דחוף

[הוא יוצא מהצד השני. התלמידים נכנסים שוב. יונתן בראש]

רועי: מזל שלמשרדים של ההנהלה אין צ'יפים...

יואב: לא צריך צ'יפים, מי שנכנס יש לו עסק עם תרצה

יונתן: קדימה, בואו נלך לרב צחי.

[הם הולכים לדלת של המשרד של הרב צחי, היא סגורה ויונתן פותח אותה קצת]

יונתן: עזבו, יש פגישה בפנים...

[הרב חזי נכנס מהצד השני של הבמה, הוא מדבר בטלפון. התלמידים רואים אותו ורצים לכיוונו]

הרב חזי(לטלפון): לא, ביום שני באים הקבלנים לתכנן את הגשר מבית המדרש למעבדה... אתה יכול ביום שלישי?

יונתן: הרב חזי! אתה יודע מה קורה עם ההכתרה שלנו?

שמואל: הרב! מתי מדברים איתנו על ההכתרה?

עידו: הרב חזי! מתי ההכתרה שלנו?

הרב חזי (לתלמידים): לא עכשיו, אני עסוק

הרב חזי (לטלפון): שים את זה ליד השולחן חצ'פורי... לא, לא הפוצ'יבמבה...

[תוך כדי כל זה הרב חזי חוצה את הבמה כשהתלמידים רודפים אחריו, ויוצא מהצד השני]

יונתן: אוף... מה יהיה?

יואב: עזוב אחי, יש שיעור מתמטיקה עכשיו... בדוק את זה אחר כך

יונתן: אני לא מבין, מתמטיקה זה באמת הדבר שהכי חשוב לך בחיים?

[חמישתם יוצאים מהבמה. המסך יורד לסרטון ווטסאפ. מסדרים את התפאורה לסצנה 5]

סצנה 4

[סרטון של הודעות בקבוצת ווצאפ ששמה "צוות שעל"ת תשפ"ו]

[מי אחראי על הקלטת המורים ועיצוב הסרטון?]

הרב צחי: צוות שעל"ת יום טוב. מחר תתקיים ישיבה חשובה בחדר מורים ב12.00 חובה להגיע. יהיה כיבוד מכובד.

הרב שי לוי: כיבוד מכובד? זה יהיה קופסה מחלת הבית שוב?

הרב צחי: מה פתאום. משהו מכובד. בשר.

הרב נתנאל שפיר: מה??? מאיפה הכסף???

הרב גדעון: דווקא אחרי שאני יוצא לפנסיה מתחילים להשקיע במורים? אתם יודעים כמה תלמידים הלכו לישיבה ולא למכינה בגללי?

הרב חיים גוטליב [בתגובה להודעה של הרב גדעון]: מסכים ומחזק

משה נריה מנסור: גם אני מוזמן?

הרב צחי: מה פתאום אתה תלמיד. מה אתה עושה בקבוצה הזאת בכלל?

ג'סטין [בצירוף לגיף של כסף]: תסמכו עליו אני יודעת בוודאות שיש כסף

הרב צחי: שמישהו יעביר את זה דרך SMS לרב בכר אין לו וואטצאפ

הרב אודי: בוקר טוב אריות בעזרת השם יהיה מאוד כיף אני מביא דרבוקה

סצנה 5

[מורי הישיבה יושבים בחדר מורים מסביב לשולחן ארוך מלא בשר. הרב צחי יושב בראש השולחן ולידו הרב חזי, בשאר צדדי השולחן יושבים ג'סטין, הרב קאפח, הרב שי, המורה יהודית, שלומי, הרב אודי וצביש. אלון רץ מסביב לשולחן ועושה שכיבות סמיכה, כפיפות בטן וכו']

הרב צחי: חלקכם אולי שמעתם על הנסיעה שלי ושל ג'סטין לבית הלבן לפני כמה ימים והגיע הזמן שתשמעו ממני מה קרה שם. כאשר נפגשנו עם דונאלד טראמפ הוא סיפר לנו על החשיבות שלו לשלום בעולם והודיע לנו שהוא נותן לנו מקדמה של מיליון דולר להכתרה ועוד מיליון דולר לשחקן הכי טוב בהכתרה. [המורים מתפעלים, המורה יהודית מתעלפת והרב קאפח קופץ ועושה החייאה באוויר בגלל שמירת נגיעה ומוציא קשית מהכיס הנשמה מפה לפה] אז קיבלתי החלטה בעקבות הבעיות הכלכליות בישיבה שאנחנו המורים נעשה את ההכתרה השנה. והמנצח את הכסף יעשה 50 50 עם הישיבה.

הרב חזי: וואו הרב צחי, ישר כוח שהצלחת להוציא ממנו כל כך הרבה כסף לטובת ההכתרה.

ג'סטין: היי זה היה אני שדיבר עם MR Trump אני הוצאתי את הכסף.

הרב חזי: סליחה ג'סטין, לא ידעתי, ישר כוח.

כמה מורים באותו הזמן: ישר כוחך ג'סטין.

הרב קאפח: אנחנו צריכים להחליט על מה לעשות את ההכתרה שלנו.

הרב שי לוי: בוא נעשה משהו שצוחק על התלמידים כמו שהם צוחקים עלינו כל שנה.

אלון: בוא נצחק על כמה שהם גרועים בספורט, באמת שהילדים האלו לא יודעים לעשות שום דבר כמו שצריך

הרב חזי: אנחנו לא ילדים, צריך לעשות משהו יותר בוגר, משהו כמו איך העולם יראה ללא טלפונים.

ג'סטין: no no זה לא יתחבר עם התלמידים צריך משהו שהם יאהבו. מה עם - איך אומרים Lord Of The Rings בעברית?

שלומי: שר הטבעות?

הרב אודי: מה פתאום, זה לא מתאים לרוח הישיבה! צריך משהו יותר חינוכי, משהו מהתנ"ך.

ג'סטין: ממש לא! אנחנו צריכים לעשות משהו שהתלמידים יאהבו, ושקראו mr trump יאהב.

שלומי: אולי נעשה את ההכתרה על עולם ללא גזרת נלי"ה?

הרב חזי: לא, לא, כבר אמרתי לכם, עולם ללא טלפונים זה רעיון נפלא, אני חושב שהתלמידים יכולים ללמוד מזה הרבה מאוד.

ג'סטין: lord of the טבעות הרבה יותר עדיף!

הרב שי לוי: בינה אנושית לא תוביל אותנו לשום מקום... אני אשאל את chat gpt, בטוח יהיו לו רעיונות טובים להכתרה ערכית.

הרב חזי: מבחינתי זה כבר הוחלט. אפשר כהכנה להכתרה להפוך גם את הישיבה לישיבה ללא טלפונים.

הרב קאפח: חשבתי שהישיבה גם ככה אמורה להיות ללא טלפונים...

ג'סטין: [צועקת] לא עושים עולם ללא טלפונים!

הרב חזי: [צועק] לא עושים שר הטבעות!

הרב אודי: [צועק] עושים סיפור תנ"כי!

שלומי: [צועק] עושים הכתרה על עולם מקביל שבו שווא נע ושווא נח מתחלפים!!

[הרב צחי נאנח] הרב צחי: תפסיקו עם המריבה הזאת, היא חסרת עניין. כבר החלטתי על מה תהיה ההכתרה: מגילת אסתר. משהו חינוכי הקשור לזמן פורים. [הרב אודי מבסוט וג'סטין מבואסת]

ג'סטין: טוב אני רוצה להיות המן.

צביש [בתקיפות]: מה פתאום, אני רוצה לשחק את המן.

[צביש וג'סטין מראים איך הם עושים את המן. להמחיז]

הרב שי לוי: אל תדאגו, בניתי אלגוריתם שימצא לכל מורה את התפקיד הטוב ביותר בשבילו.

הרב צחי: במחילה, הרב שי, אבל אני מעדיף משהו קצת יותר אנושי... סידרתי לנו אודישנים מושקעים בתיאטרון הבימה בשבוע הבא.

הרב חזי: רעיון מצוין הרב צחי, כדאי שנתכונן כבר מעכשיו.

[כל המורים יוצאים, אלון מסתכל עליהם]

אלון: יא אללה, אין מצב שאף אחד פה עובר את הבגרות בספורט...

[אלון יוצא, מכדרר]

סצנה 6

[חבורת התלמידים יושבת בבית מדרש ומדברת]

עידו: תגידו, התקדם משהו בקשר להכתרה? מישהו דיבר עם הרב צחי או הרב חזי?

שמואל: פעם אחרונה שניסינו לא הצלחנו... מישהו ניסה שוב מאז?

יואב: לא, אין לי ראש לזה עכשיו, צריך לחרוש על מתמטיקה

יונתן: שחרר מהמתמטיקה! מה עם ההכתרה?

רועי: צריך להתחיל כבר לתכנן, אחרת כלום לא יזוז לבד

שמואל: נכון, צריך גם אישור מההנהלה על כל החומרים, זה יכול לקחת זמן.

עידו: אגב, שמתם לב לישיבה הגדולה של המורים אתמול?

יונתן: לא, מה היה?

עידו: הייתה ישיבה ענקית, הסתכלתי בחדר מורים וראיתי שם המון בשר, משהו מטורף

שמואל: כן, והמון מורים הגיעו... אפילו כאלו שלא ראיתי מאז תחילת שנה...

רועי: אולי פשוט התחילו להפעיל את שיטת המנות גם על המורים?

עידו: הלוואי שיצטרכו גם אישור הורים כדי לצאת מהישיבה...

יונתן: זה לא נשמע ככה... משהו פה חשוד... ממתי לישיבה יש כל כך הרבה כסף?

[יש צליל הודעה לכולם. כולם שולפים את הטלפון מהכיס]

שמואל: מה זה? המורים שלחו סרטון?

רועי: זה לא יורד לי...

יואב: אוף, הקליטה בישיבה הזאת...

עידו: חייבים כבר למצוא את משבשי הקליטה האלה של הרב שי ולשבור אותם אחת ולתמיד

[המסך יורד. סרטון: פרומו של המורים]

פרומו מורים - במנגינת "חג פורים". ערוך גרוע בכוונה

בית 1

חג פורים, חג פורים,
הכתרה של המורים
תלמידים רעשנים
לא מכבדים מורים
הרב צחי המנהל
את ההכתרה סידר
ואיזה כיף פה למורים
כי יש עכשיו תקציב
כי יש עכשיו תקציב

בית 2

חג פורים, חג פורים
אין על שיטת המנות
תלמידים נוכחים

טלפונים בקופסאות
הרב צחי המנהל
את ההכתרה סידר
ואיזה כיף פה למורים
כי יש עכשיו תקציב
כי יש עכשיו תקציב

[המסך עולה. התלמידים בהלם, מחזירים את הטלפונים לכיסים]

יונתן: אני לא מאמין. אני בהלם. המורים עושים את ההכתרה?!?!?!

עידו: כן... ככה זה נראה...

יונתן: א-א-אבל למה? למה שהם יעשו את זה?

רועי: אני לא יודע. מוזר...

יואב: נו טוב, לא נורא... כנראה שנחזור למתמטיקה...

יונתן: מתמטיקה? לא נורא?! איך אתה יכול להגיד דבר כזה??

שמואל: זה באמת נורא מבאס שאין הכתרה, אבל... אתה לא קצת מגזים?

יונתן: [עם מנגינה מרגשת] אתם לא מבינים. ההכתרה חשובה לי יותר מכל דבר. בכיתה ו, הייתה אמורה להיות לי הכתרה, אבל היא התבטלה בגלל הקורונה. מאז אותו יום אני חולם על היום שבו אגיע לכיתה יב ואוכל סוף סוף לעשות הכתרה משלי. במשך שנים צפיתי בכל הכתרה, של כל מחזור, חולם על הרגע שבו אני אהיה על הבמה. ועכשיו, כשסוף סוף הגיע הרגע, המורים מבטלים את ההכתרה שלנו ולכם פשוט לא אכפת?? אנחנו מוכרחים לעשות את ההכתרה הזאת! בזכות ההכתרה הזאת נוכל להיזכר לנצח בתור המחזור שהביא את האור והשלום לעולם, ובלעדיה אנחנו סתם עוד מחזור שיישכח ברגע שיצא מהישיבה!

שמואל: וואו, יונתן, אני... אני לא ידעתי.

יואב: אני מצטער שזלזלתי בך. לא ידעתי שזה כל כך חשוב לך. כנראה בכל זאת יש דברים חשובים יותר ממתמטיקה...

יונתן: זה בסדר... אני מניח שאין כל כך מה לעשות עכשיו... [נאנח]

[כל אחד קם בשורה שלו]

עידו: רגע, אל תתייאש כל כך מהר!

רועי: יש לי רעיון. מה דעתכם שנלך להתייעץ עם הרב גדעון? גם הוא לא תמיד הסכים עם ההנהלה, הוא בטח יידע מה לעשות.

שמואל: סבבה, אבל תסתירו אותי, סגרתי במכינה

יואב: אבל איך? הוא לא ייתן לנו להיכנס אליו הביתה...

יונתן: אני מאמין שנצליח לשכנע אותו. בואו!

[החמישה יוצאים מהבמה]

[צריך לחשוב על מעברון]

סצנה 6.5

[מחליפים את התפאורה לבית של הרב גדעון: שולחן אוכל גדול עם קנקן מים עליו, ודלת בצד. הרב גדעון נכנס, מתיישב עם ספר ליד השולחן ולומד. החמישה נכנסים שוב לבמה ודופקים בדלת של הבית. הרב גדעון מניח את הספר פתוח על השולחן]

הרב גדעון: מי זה?

עידו: זה אנחנו, הרב, התלמידים שלך.

הרב גדעון: אמרתי לכם לא לבוא!

יואב: אתם רואים? אמרתי לכם שהוא לא יסכים...

רועי: הרב, בבקשה, אנחנו חייבים להתייעץ איתך!

הרב גדעון: במה אני כבר יכול לעזור? אני הרי כלום ושום דבר...

יונתן: בבקשה הרב, אנחנו חייבים להתייעץ איתך! אם לא כרב לשעבר, אז לפחות כחבר!

הרב גדעון: אני בקושי עם הארץ, קל וחומר שלא חבר...

שמואל: בבקשה, הרב...

הרב גדעון: טוב, טוב, אם אתם מתעקשים... בואו, תיכנסו.

[התלמידים נכנסים לבית של הרב גדעון. הרב גדעון סוגר את הספר]

רועי: הרב, אפשר כוס מים?

הרב גדעון: מה פתאום? כבר שנים שאני אומר לכם שאני מלך מלכי הקמצנים, ואתם לא קולטים... מוח של פיסטוק ריק.

[רועי מבואס]

הרב גדעון: בהומור, בהומור... בואו, שבו.

[התלמידים מתיישבים ליד השולחן, רועי מוזג לעצמו מים]

הרב גדעון: נו, אז מה שלומכם? הכול בסדר?

עידו: בסך הכול בסדר, ברוך ה'!

הרב גדעון: מה עם שנה הבאה? שמואל, הלכת לבדוק במרכז?

שמואל: אמממ...

הרב גדעון: אני אומר לך, מרכז זה בול בשבילך.

שמואל: האמת ש... אממ... סגרתי במכינה...

הרב גדעון: תוריד לעצמך סטירה! עדיין לא מאוחר מדי לבדוק בישיבה. תלך, ו-

יונתן: הרב, אנחנו סוטים מהנושא. יש לנו בעיה אמיתית שאנחנו חייבים להתייעץ לגביה איתך.

הרב גדעון: אני מבין. מה הבעיה?

יונתן: השנה, ההנהלה החליטה שהמורים יעשו את ההכתרה במקום התלמידים. אנחנו אפילו לא יודעים למה! זה נראה כאילו הם עושים את זה בכוונה...

הרב גדעון: לפני כמה ימים, הרב צחי כתב בקבוצת הווטסאפ של המורים הודעה על ישיבת מורים עם הרבה אוכל. אני תוהה מאיפה הגיע התקציב... יכול להיות שיש קשר בין הדברים?

יואב: הרב, יש לך ווטסאפ? הפנסיה משחיתה אותך..

הרב גדעון: חס ושלום, מהטלפון של אשתי כמובן... הם שכחו להוציא אותה מהקבוצה כשעזבתי.

עידו: או שאולי ואני רק מעלה את האופציה הם עדיין מקווים שתחזור...

יונתן: זה מידע מעניין, אבל בכל מקרה, הרב, מה לדעתך אנחנו צריכים לעשות?

הרב גדעון: מה הבעיה? תשרפו את ההנהלה.

שמואל: נו באמת, הרב, ברצינות.

הרב גדעון: תשמעו, זו בעיה שלכם שבחרתם להתייעץ דווקא איתי... הרי מה אני כבר יודע? הדבר היחיד שאני יודע הוא שאני לא יודע.

יואב: הרב, זה פרדוקס... אם אתה יודע שאתה לא יודע, אז אתה לא יודע שאתה לא יודע, ואם אתה לא יודע-

הרב גדעון: די, די, שיגעתם את השכל.

יונתן: הרב, אנחנו חייבים עצה אמיתית. מה עדיף, לפעול כנגד ההנהלה ולהסתכן בעונש חמור, או לשבת בחיבוק ידיים בזמן שהמורים לוקחים את ההכתרה לעצמם?

הרב גדעון: את מי אתה מעדיף להרוג, את אבא או את אמא? שתי האפשרויות רעות. מה אני אגיד לכם, אני שמח שלפחות אני לא צריך להשתתף בהכתרה הזו...

רועי: הרב, ברצינות. באנו עד לכאן, אנחנו חייבים את העצה שלך.

הרב גדעון: אתם יודעים מה? אם כבר באתם עד לכאן, בואו נתחיל רגע בניגון.

[הרב גדעון מתחיל לשיר 'כולם מקבלים']

שמואל: הרב, אני מתנצל, אבל אין לנו זמן...

הרב גדעון: בסדר, אז נמשיך... היום בדיוק היארצייט של האדמו"ר מטנגנס... אתם יודעים, יש סיפור מפורסם שהוא היה נוהג לספר:

מעשה בבן מלך, שהיה לו כל הטוב שבעולם. דודו של אותו בן מלך היה שונא את המלך שנאת מוות, וזומם להורגו. יום אחד אותו בן מלך צעד בשדה, ולפתע הגיע עדר של שוורים מועדים. ואותו הדוד הצליח בעזרת העדר לדרוס את אותו המלך ולהורגו. ואותו בן המלך פחד והאשים עצמו במותו של המלך, וברח לארץ רחוקה והתבולל, ודודו נכנס למלוך תחת אביו. ואחרי שנים רבות שבילה בארץ הרחוקה הוא התפלל, שפך את ליבו, והרגיש איך הוא ממש מצליח לראות את דמות אביו בעננים. ואותו נס שכנע אותו לחזור ולהתגייר, והוא חזר אל ארצו והרג את דודו, ונמשח למלך על עמו, והחזיר את השלום למדינתו, וגירש את כל אותם הצבועים שתמכו בדודו.

רועי: ידעתי שכדאי ללכת לרב גדעון. איך שאני מתגעגע לטישים...

הרב גדעון: בכל אופן, הרב קרליבך היה נוהג לספר את הסיפור הזה בהופעות. פעם אחת, נכדתו של דודו של אחיו של-

יונתן: הרב, אתה סוטה מהעניין...

הרב גדעון: סליחה. בכל אופן, כפי שבסיפור בן המלך לא התייאש וחזר לארצו כדי להגן על השלום, כך גם אתם צריכים לעשות את ההכתרה בכל מחיר, ולשמור על השלום בישיבה.

שמואל: אז מה אתה מציע שנעשה? שנקים מחתרת ונתכנן בחשאי הכתרה של תלמידים?

הרב גדעון: בדיוק! אני לא מאמין שהמורים יצליחו לארגן הכתרה שלמה. תארגנו הכתרה משלכם, וחנו להזדמנות המתאימה!

יואב: אבל הרב, איך זה יכול לעבוד?

הרב גדעון: עליי. רק אל תכניסו אותי להכתרה שלכם, כן?

רועי: ברור, ברור.

יונתן: הרב, תודה רבה! מה היינו עושים בלעדיו...

הרב גדעון: טוב, הייתי שמח להמשיך ולדבר, אבל יש בת מצווה לסבתא שלי ואני כבר מאחר...

[הרב גדעון קם, ובעקבותיו גם התלמידים]

עידו: תודה רבה הרב, תמיד כיף לראות אותך!

הרב גדעון: [בזמן שהם יוצאים מהבמה] אתה יודע עידו, הר המור תפור עליך בול

[הרב גדעון והתלמידים יוצאים מהבמה. חושך, מעבר לסצנה הבאה. אופציה לקטע קישור]

סצנה 7

[הבמה מעוצבת כמו הבמה של תיאטרון הבימה. אורות, יוקרתיות וכו'. ליד שולחן יושבים וויטקוף, הרב קאפח, והרב אביאל. מתחיל הג'ינגל של הכתרת המורים. המנחה נכנס לבמה עם מיקרופון, רוקד קצת, מלהיב את הקהל עם כפיים וכו', אחרי מעט זמן מנמיכים את המוזיקה]

מנחה: שלום לכולם, וברוכים הבאים לאודישנים להכתרה תשפ"ו, בתיאטרון הבימה! [כפיים] הרבה יותר טוב מזינמן...

כמו שאתם יכולים לראות, הבאנו מכל קצוות תבל את טובי השופטים, כדי שיוכלו להכריע אחת ולתמיד מי המורה המתאים ביותר לכל תפקיד בהכתרה! ראשון, הישר מאמריקה הרחוקה, השופט שנשלח מטעם דונאלד טראמפ בעצמו... תנו הרבה כפיים לסטיב וויטקוף!!

[כפיים, וויטקוף מנופף לשלום לקהל בהתלהבות]

מנחה: השופט השני, השופט מטעם הישיבה! אין מתאים ממנו להחליט על השחקן הטוב ביותר... קבלו אותו בתשואות... הרב אלדד קאפח!! [כפיים]

הרב קאפח: אל תדאגו, באתי רק לאחר שחקרתי את העניין לעומק ומצאתי שהרמב"ם מתיר לשופט בתחרות מעין זו.

מנחה: וכמובן, השופט השלישי שלנו, האחראי על האודישנים המוזיקליים! הוא בדיוק חזר מסיבוב הופעות בחו"ל... קבלו אותו... הרב אביאל אלימלך!!! [כפיים]

הרב אביאל: רגע, אז זה לא "כוכב נולד"? תקשיבו אין לי זמן לזה, אני ממהר, אז יפה מאוד כולכם עברתם.

מנחה: הרב אביאל, זה לא ייקח כל כך הרבה זמן, בבקשה תישאר!

הרב אביאל: טוב, בסדר, אבל בואו נמהר

מנחה: אנחנו נבצע אודישנים לתפקידים שונים מההצגה שלנו: סיפור מגילת אסתר! סיפור שיש בו הכול: דרמה, מתח, אקשן, ערכים... מה לא? ממש עוד רגע נראה את האודישן הראשון שלנו, אבל קודם כל: מי הם בכלל המתמודדים? ואיך הם הגיעו לכאן היום?

[מתנגן ברקע ג'ינגל "הכתרה תשפ"ו - מרוויחים כסף לישיבה", והמסך יורד. מוצג סרטון הצגת המתמודדים]

סרטון הצגת מתמודדים

(נכתוב את זה תיכף)

[הסרטון נגמר. המסך עולה בזמן שהגינגל מתנגן ברקע]

מנחה: ובכן, עכשיו, כשאנחנו מכירים את המתמודדים, כל מה שנשאר זה להתחיל באודישנים!
לאודישן הראשון, יעלו הרב בכר והרב דידי גרשנזון, שמתמודדים על תפקיד: בגתן ותרש! קבלו אותם!!

[כפיים. הרב דידי והרב בכר נכנסים לבמה, והמנחה יוצא]

הרב אביאל: אז מה הכנתם לנו היום?

הרב בכר: אז ככה, חשבנו שכדי שנוכל לשחק בצורה הכי טובה שיש, עדיף שנשלב את סיפור המגילה עם משהו שיותר קרוב לחיים שלנו.

הרב דידי: זה בסדר?

וויטקוף: וואו! זה נשמע מדהים! טראמפ כל כך יתלהב כשהוא ישמע על זה!

הרב קאפח: יאללה, תתחילו כבר, למה אתם מחכים?

*[הרב דידי והרב בכר מתארגנים לרגע עם התלבושות שלהם, ומתחילים] [יהיה סאונד של התחלת אודישן עם אורות וספוט לייט עליהם]

[בזמן האודישן: הרב קאפח רושם הערות בלי הפסקה, וויטקוף מתלהב, והרב אביאל אוכל ירקות. סיטואציה: שניהם שומרים, כל רגע מישהו עובר והם נלחצים, מסתכלים לצדדים וכו']

הרב בכר: אז מה שלומך בזמן האחרון, בגתן?

הרב דידי: מה אני אגיד, לא מדהים. האחשדרפנים כבר כמעט לא מגיעים לשיעורי שמירת הארמון שלי... מה איתך, תרש?

הרב בכר: גם, אותו הדבר... אני אומר לך, האחשדרפנים האלו חסרי תקנה. טוב שהם לא יעשו הכתרה השנה.

הרב דידי: אתה צודק, מגיע להם.

הרב בכר: אבל אתה יודע מי אשם בזה, לא?

הרב דידי: כן, אחשוורוש.

הרב בכר: כן, הוא הראש, הוא אשם. יש רק מלך אחד שהוא בחיים לא אשם. אבל אם הוא רק היה מקפיד על נוכחות קצת יותר...

הרב דידי: לגמרי. שיטת משלוח המנות כבר לא מספיקה. אם הוא היה רוצה באמת, הוא בטוח היה מצליח לחשוב על עוד דרכים לגרום להם להגיע.

הרב בכר: נכון, נכון. עם אחשוורוש בשלטון, אין סיכוי שהאחדרפנים יגיעו לשיעורים שלנו.

הרב דידי: אולי אפשר... לא, בעצם לא.

הרב בכר: מה?

הרב דידי: עזוב, זה לא רעיון טוב. זה לא מכובד...

הרב בכר: דבר כבר מה אתה כורדי??

הרב דידי: טוב, אז חשבתי... אם כל הבעיות שלנו הן בגלל אחשוורוש... מה אם ננסה להפיל אותו, ולתפוס את מקומו?

הרב בכר: מה?

הרב דידי: כן, ידעתי שזה לא רעיון טוב.

הרב בכר: לא, התכוונתי: מה? וואלק אתה גאון הדור אין חכמים כמוך. לידי אתה ביבי! דמיין את שנינו בתור המנהלים של פרס ומדי - יהיה אפשר לעשות הכתרה שלמה רק על הרעיון הזה לבדו!

הרב דידי: דמיין את כל הדברים שנוכל לעשות! נחמיר את שיטת משלוח המנות! נשים את יוני הדואר של האחדרפנים בקופסת יוני דואר, והם לא יוכלו להתעסק בהן בשיעורים!

הרב בכר: נציב שומר בכניסה לשושן הבירה, ונכריח אותם לקבל אישור מחרבונא בשביל לצאת! נגיד להם שאם הם לא יגיעו עד שעה מסוימת, הם לא יוזמנו למשתה! נוכל לגרום להם-

[הרב קאפח לוחץ על הבאזר האדום וקוטע את הסצנה]

הרב קאפח: די, די, נורא ואיום! המשחק רע, וההקבלות שלכם לחיים האמיתיים - מאיפה בכלל להתחיל? מי זה אחשוורוש? מי אלו האחדרפנים? שום דבר פה לא ברור! על מה אתם מדברים?

הרב דידי: אמרתי לך שהם לא יבינו את זה... הייתי צריך לנסות את זרש...

וויטקוף: That was amazing! ההופעה הכי מדהימה שראיתי! רואים כמה השקעתם בזה... מבחינתי התקבלת!!

הרב אביאל: תשמעו, המשחק היה לא רע, וגם הטקסטים עבדו מצוין. הבעיה היא לדעתי באווירה הכללית של הסצנה. החוסר באווירה הורגש קצת... חשבתם לשלב קטע שבו בגתן מתחיל לשיר "יפה ותמה"?

[הרב אביאל מתחיל לשיר יפה ותמה]

הרב קאפח: מבחינתי זה לא. הבא בתור!

הרב אביאל: נחזור אליכם בקרוב לעדכן אם התקבלתם!

[הרב דידי והרב בכר יוצאים מהבמה מאוכזבים. המנחה חוזר לבמה]

מנחה: ובכן, זה היה האודישן הראשון שלנו להיום! עכשיו, בואו נקבל אלינו במחיאות כפיים את האודישן השני - הרב חזי אדלר והרב שלומי רווח, שמתמודדים לתפקיד - מרדכי והמן!

[כפיים. המנחה יוצא מהבמה, הרב חזי ושלומי נכנסים]

שלומי: שלומי, שלומי, לא הרב! כמה פעמים אמרתי להם שלא להציג אותי ככה! אני לא רב!

וויטקוף: אז מה הכנתם לנו?

הרב חזי: אנחנו נעלה את הקטע לאחר שהמלך אחשוורוש קורא מהספר זיכרונות, כאשר המן -

שלומי: ספר *ה'זיכרונות. בצירוף סמיכות הא הידיעה מגיעה במילה השנייה, כיוון ש -

הרב קאפח: נו, נו, קדימה, די עם הקשקושים המיותרים, תתחילו את הסצנה!

[שלומי והרב חזי מתארגנים על התלבושות שלהם, סוס וכו. הרב חזי מתחיל ללכת כשהוא מושך את הסוס של שלומי]

הרב חזי: ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו! ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו! ככה יעשה - **[שלומי עוצר]**

שלומי: יעשה. יעשה! הפועל הוא סביל!

הרב חזי: טוב... **[ממשיכים ללכת]** ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו! ככה יעשה לאיש - **[שלומי עוצר]**

שלומי: אני מתנצל, אבל הפועל הוא יעשה. י-ע-שה! לא יעשה, יעשה!

הרב חזי: שלומי, אנחנו באמצע אודישן, מה זה משנה?

שלומי: מה זה משנה?? אתה אמרת את הפועל יעשה, פועל פעיל בבניין קל, שורש ע.ש.ה, גזרת נלי"ה, כאשר היית אמור להגיד את הפועל יעשה, פועל בבניין נפעל, סביל! הפועל אמור להתחיל בצירה!

הרב חזי: השופטים מסתכלים... שחרר, בוא נמשיך...

שלומי: כן, זה מתחיל ביותור על צירה... אחר כך מפסיקים להשתמש בפח כבמבה... זה מדרון חלקלק מאוד, תוך שבוע אתה יכול כבר להתחיל להתבלבל בשם המספר! אתה רוצה שהילדים שלך יגדלו כשהם אומרים "שלוש אחוז"?

הרב אביאל: סליחה, זה חלק מהסצנה?

הרב חזי: נו, שלומי, בבקשה תעזוב את זה!!

שלומי: עזוב!! לא תעזוב!! בציווי -

[הרב קאפח לוחץ על הבאזר האדום]

הרב קאפח: ראיתי מספיק! שניכם כשלתם!

שלומי: נכשלתם!

וויטקוף: אני דווקא השתכנעתי. יכולתי ממש להרגיש את הרגש, כאילו הוא עצבני באמת!

[הרב חזי יוצא עצבני ושלומי יוצא מחויך. המנחה נכנס שוב]

מנחה: ובכן, אלו היו האודישנים שלנו להיום! תודה שהייתם איתנו! מחר ניפגש שוב, ונמשיך למלות את הבמה בכשרונות!

שלומי (צועק ממאחורי הקלעים): למלא!

[סוף הסצנה]

סצנה 8

[חמשת התלמידים יושבים בזולה - המפקדה של המחתרת]

יונתן: טוב, אז אני פותח את הפגישה הראשונה של המחתרת. אז מה עושים בהכתרה? תזכרו, אנחנו רוצים שזו תהיה ההכתרה הטובה ביותר שיצאה מהישיבה הזו. אנחנו צריכים שלא רק הזיינוקים יזכרו אותנו, אנחנו רוצים הכתרה שתיזכר לדורות! הכתרה שתשפיע על העולם! הכתרה שנספר עליה לנכדים שלנו בגאווה.

יואב: בוא נעשה "קופסת מתמטיקה" שבה התלמידים צריכים להפקיד את המחשבונים שלהם בתחילת כל יום ו-

רועי: שחרר, לא כולם מכורים כמוך למתמטיקה...

עידו: יש לי רעיון לעלילה! מה אם מישהו ילחץ על הכפתור האדום בחדר מורים, וזה יגרום לרב גדעון להפוך למנהל הישיבה?

שמואל: רעיון מטורף אחי!

רועי: יש לי רעיון אחר, בוא שמישהו מחמם שניצל במיקרו החלבי בחדר מורים, ואז המורים מנהלים חקירה לבדוק מי עשה את זה...

עידו: תזכור שאנחנו צריכים לחשוב על סיפור רחוק מהמציאות, לא סתם כתוב על המיקרוגל החלבי בחדר מורים "חלבי מלשון חלב"

יואב: בואו נעשה שהמורים מתמודדים ב"מירוץ למיליון!"

שמואל: עזוב, זה נדוש... אנחנו צריכים לחשוב על משהו מקורי, שיהיה מטורף

יונתן: עזבו את זה רגע, יש לכם רעיון מה עוד לעשות בהכתרה, חוץ מהעלילה? אני רוצה שיהיה משהו מיוחד.

עידו: חייבים לעשות קטע עם צביש!

רועי: לא שמעת? צביש לא מגיע השנה להכתרה...

יונתן: מה?? [שער התלמידים מששים אותו והוא מהר שם יד על פיו] ועוד חשבתי שזה שהמורים עושים את ההכתרה יהיה הדבר הכי עצוב בהכתרה הזאת... דקה דומייה לרבנו, מורנו צביש

[כמה שניות של שקט ומרכינים ראש]

יואב: רגע! אולי נעשה ריקוד?

שמואל: אתה צודק, אין הכתרה בלי ריקוד!

יונתן: אתם לא יודעים? יש כבר ריקוד מטורף מוכן...

[חברה נכנסים. כולם מתארגנים תלבושות וכו' לריקוד. מתחילים ריקוד]

סצנה 9 - ריקוד

[ריקוד קטן]

סצנה 10

[תיאטרון הבימה. המקום ריק. יונתן ועוד חבר נכנסים בשקט לבלוש. הם רואים שהשופטים נכנסים ובורחים. השופטים מתיישבים במקומותיהם. הג'ינגל של ההכתרה מושמע והמנחה נכנס בהתלהבות, מקפיץ את הקהל]

מנחה: מה קורה הבימה?? ברוכים הבאים ליום השני של האודישנים להכתרה תשפ"ו!! היום נצפה בטובי המורים, כשהם ינסו להוכיח לנו אחת ולתמיד: מי צריך להיות השחקן הראשי!! אנחנו נתחיל את היום באודישן הראשון שלנו: לאודישן לקטע מוזיקלי, יעלה ויבוא: הרב אודי!!!

[כפיים. הרב אודי נכנס עם דרבוקה]

הרב קפאח: אתה לא בשנת שבתון?

וויטקוף: אני כבר מתרגש! אפשר ממש להרגיש את האנרגיות באוויר!

הרב אביאל: מוזמן להתחיל. בהצלחה עם להתעלות על הזמר הישיבתי...

הרב אודי: תודה. אז, אני הכנתי היום קטע מיוחד, במיוחד בשבילכם!

[הרב אודי מתחיל לשיר מזמור לתודה עם הדרבוקה. הוא מעודד את הקהל שישירו ביחד איתו. כשהוא מסיים הוא מתחיל לשיר מחשבות טובות. הרב קפאח לוחץ על הבאזר. כולם משתתקים חוץ מהרב אביאל שממשיך לשיר. אחרי כמה שניות הוא שם לב שכולם שתקו והוא שותק גם]

הרב קפאח: נו מה? זה אודישן, זה לא הופעה. שיר אחד כל פעם!

הרב אביאל: האמת שזה היה לא רע, יחסית לחובבן... דווקא נהנית...

וויטקוף: זה היה הדבר הכי מדהים שאי פעם ראיתי! פשוט אודישן מושלם! לדעתי יש לנו זמר ראשי להכתרה!

הרב אביאל: וואו, אל תגזים... לא זמר ראשי, אולי משני...

הרב קפאח: טוב, תחליטו מה שאתם רוצים, אותי השירים האלו כבר שיגעו. הבא בתור!

[הרב אודי יוצא מהבמה. המנחה נכנס]

מנחה: איזה אודישן נפלא! אילו עוד דברים מדהימים עומדים להיות לנו הערב? תיכף תגלו, באודישן הבא שלנו, אודישן לתפקיד המן!!

לאודישן הזה, יש לנו אדם מיוחד מאוד. הוא מעולם לא פספס הכתרה, והופיע בכל אחת ואחת! אפילו הערב, למרות שיש לו אירוע משפחתי, הוא קיבל את ההחלטה ההגיונית, והבין שההכתרה חשובה יותר מהמשפחה... קבלו אותו... צבי שחר האמיתי!!!

[מישהו לבוש בשחור נכנס, מחזיק קרטון עליו מודפסת תמונה של צביש בגודל מלא]

[הערה: בסצנה הזו, אנחנו מקליטים את צביש האמיתי אומר מראש את כל השורות שלו, ומשמיעים אותן כשצריך]

צביש: שלום לכולם, אני צבי שחר האמיתי!! אני כל כך שמח להיות כאן, בחיים לא הייתי מפספס את ההכתרה הזאת, לא משנה מה!

[ג'סטין נכנסת לבמה]

ג'סטין: הרב צבי?? מה אתה עושה פה?

מנחה: המורה ג'סטין, אני מבקש שתצאי מהבמה, צבי שחר בדיוק בא להתחיל את האודישן שלו לתפקיד המן...

ג'סטין: מה?? הוא?? אבל אמרנו שאני עושה את המן!!

מנחה: מצטער, כנראה שהייתה פה איזושהי אי הבנה... אני מבקש שתצאי עכשיו בבקשה, נסדר את זה בינינו אחר כך.

ג'סטין: How dare you?? אני אראה לך מה זה!

[ג'סטין חוטפת למנחה את המיקרופון. צביש וג'סטין נעמדים אחד מול השני. המנחה רואה שעומד להתחיל קרב ובורח מהבמה. הרב אביאל מוציא פופקורן ממתחת לשולחן ומתחיל לאכול, הרב קפאח נראה לא מרוצה, וויטקוף מתחיל להילחץ. ג'סטין וצביש מתחילים קרב ראפ]

ג'סטין: כל שנה אני בהכתרה

תבין שלא צוחקים על כל מורה

אנגלית זה מקצוע עם איכות

היסטוריה זה משעמם למות

רק ג'סטין תעשה טוב את המן

וכל מי שאומר אחרת - יחמדלאן!

צביש: דווקא היסטוריה זה חשוב

במה אנגלית עוזרת? יוטיוב?

למרות אלפי כדורים מוחרמים במשרד

התלמידים רוצים בהכתרה אותי בלבד
אז אולי את התלמידים אני מרדים
לפחות אני יודע להסתדר עם מחשבים!!

וויטקוף: בבקשה, תפסיקו... מה שקורה פה זה לא שלום, טראמפ לא יאהב את זה...

ג'סטין: לכל הכתרה אני מגיעה
מקפידה כל שיעור על שמירת נגיעה
מיסס כהן המורה הכי יפה בעיר
אתה נראה כמו חותי, ולא אחד צעיר
חש את עצמך כמו מורה בגובה
לי עדיין יש שיער מתחת לכובע!!

צביש: אולי השיער שלי כבר לא כמו פעם
אבל לפחות לאוכל שאני אוכל יש טעם
כל היום רק בריא, ירקות, צימוקים
נו תודי שגם שוקולד כשלא מסתכלים
אז אולי התלמידים מעדיפים שיעור אנגלית
רק תזכרי - בישראל צריך לדעת גם עברית!

[הרב קפאח קם ועולה לבמת המתמודדים]

הרב קפאח: די, די, נמאס לי מהאודישנים האלה! אני יכול לעשות את המן יותר טוב משניכם ביחד!

[הרב קפאח מתחיל לעשות חיקוי של המן. הרב חזי נכנס לבמה]

הרב חזי: אני אמרתי לכם מראש לקחת אותי בתור המן, ואתם לא הקשבתם.

הרב אביאל: מה אתה עושה כאן? חשבת שהעפנו אותך!

הרב חזי: אמרתם שתחזרו אליי עם תשובה!

הרב אביאל: אף פעם לא ראית ריאליטי? אתה לא יודע שזה אומר שלא התקבלת??

[הרב אביאל קם. במשך כל הזמן הזה וויטקוף נראה מבוהל ולא יודע מה לעשות. אחרי שהרב אביאל נעמד וויטקוף לוחץ על הבאזר האדום. כולם משתתקים]

וויטקוף: די! די! מספיק! זה לא שלום! זה ההפך משלום!

[המורים ממשיכים לריב אחד עם השני, אבל הפעם בשקט, רק עושים כאילו הם צועקים אבל לא באמת מוציאים קול כדי שישמעו את וויטקוף. וויטקוף מוציא את הטלפון שלו ומחייג]

וויטקוף [לטלפון]: טראמפ! המורים לא מפסיקים לריב! אי אפשר להמשיך ככה!

[טראמפ נכנס לבמה מהצד השני מזה שוויטקוף נמצא בו. ספוטלייט על טראמפ. טראמפ מדבר בטלפון עם וויטקוף]

טראמפ: אני מבין... באמת אי אפשר ככה.

[טראמפ מנתק. מתקשר שוב, הפעם לביבי]

טראמפ: מה קורה ביבי? תשמע, אני נתתי חסות לבית ספר אחד להכתרה, אבל הם מסכנים את המועמדות שלי לפרס נובל לשלום... אני צריך אתה מתקשר אליהם עכשיו ומבטל את החסות!

[ספוטלייט על ביבי שנמצא בקהל. הוא קם ועונה לטראמפ בטלפון]

ביבי: לא הבנתי, למה אתה צריך שאני אדבר איתם?

[ספוטלייט על טראמפ]

טראמפ: יש שם מורה אחת שמפחידה אותי... בכל מקרה, לבית ספר קוראים שעלי תורה...

[ספוטלייט על ביבי]

ביבי: אתה מתכוון ישיבה תיכונית... בכל אופן, הבנתי, אני אדבר איתם. [מנתק ומתקשר שוב] הרב צחי? בוא לתיאטרון הבימה במייד, יש נושא דחוף שאני חייב לעדכן אותך לגביו.

[בזמן שהספוטלייט על ביבי טראמפ ווויטקוף יוצאים מהבמה. ביבי קם מהקהל והולך אל הבמה. בזמן הזה הרב צחי נכנס אל הבמה, בהלם מהמורים שרבים. ביבי וטראמפ עומדים אחד ליד השני, ספוטלייט על שניהם]

הרב צחי: ראש הממשלה היקר בנימין נתניהו! איזה כבוד עצום! אנחנו לא ראויים!

ביבי: הרב צחי, בוא ניגש ישר לעניין... דונלד טראמפ התקשר אליי, [שומר ראש נכנס ומהיר לו פתק]

הוא הודיע שהוא מושך את החסות שלו להכתרה שלכם.

הרב צחי: מ-מה? זה לא יכול להיות... אבל הוא אמר ש-

ביבי: אני מצטער. בכל אופן, אני חייב ללכת, בהצלחה!

[ביבי יוצא מהבמה]

סצנה 11

[הספוטלייט יורד, אור על כל הבמה. הרב צחי מסתובב אל המורים. המורים מפסיקים לריב]

הרב צחי בתקיפות: אתם מבינים מה עשיתם? וויטקוף פה [הוא מצביע לכיסא של וויטקוף אבל בתוך כל המהומה וויטקוף ברח ויש שם כסא ריק] [בשקט] מה? לאן הוא נעל? לא משנה. [פונה חזרה למורים] וויטקוף התקשר לטראמפ ואמר לו שאנחנו כל הזמן רבים וזה לא בדיוק משרה שלום אז אדון טראמפ החליט למשוך את התקצוב שלו להכתרה. אז אין לכם על מה לריב כי אף אחד לא ישחק כלום.

[כל המורים נראים מבואסים רצח ויוצאים מהבמה, חוץ מהרב צחי]

סצנה 12

[הרב צחי עולה למרכז הבמה עם ספוטלייט עליו ומתחיל מונולוג אישי]

הרב צחי: איך זה יכול לקרות לי? אני שנים בתור סגן ראש הישיבה תורם את כל כולי לישיבה אבל בשנתיים כראש הישיבה אני מצליח להגיע למצב שהישיבה בסכנת קיום. כל מה שרציתי זה שהישיבה תגדל. היתה לנו את ההזדמנות. היו לנו מיליון שקל, כל מה שהייתי צריך זה לא להיכשל. אם הייתי מצליח היינו מסודרים לדורות.

[יונתן נכנס. הרב צחי נבהל]

הרב צחי: יונתן? מה אתה עושה פה?

יונתן: זה לא משנה כרגע. הרב, שמעתי את כל מה שאמרת, ואין לך מה לדאוג. אתה יכול לסמוך עלינו, תהיה הכתרה למרות הכול.

הרב צחי: אבל איך? ההכתרה עוד שבוע, קשה לי להאמין שתספיקו להכין הכתרה בזמן...

יונתן: הרב, אנחנו כבר שש שנים בישיבה, מה עשינו כאן בשעלי תורה אם לא להפיץ תורה ואמונה? אתה יכול להאמין בנו.

הרב צחי: אתה צודק! רק באמונה! הרי מה יש לנו כאן? ישיבת שעלי תורה צריכה להפיץ אמונה בעולם! זה הרגע שנוסדנו בשבילו! אמונה זה רק במשבר! בשם ה' נעשה ונצליח!

יונתן: תודה הרב, אנחנו לא נאכזב אותך!

[יונתן והרב צחי יוצאים מהבמה]

(סצנה 13)

[התלמידים יושבים בכיתה וסתם מדברים ביניהם פתאום הרב צחי ויונתן נכנסים לכיתה]

הרב צחי: איפה שאר השכבה?

רועי: נו באמת הרב. ככה נראית תפוסה מלאה בימינו.

יונתן: עזבו את זה, יש לנו הכתרה!!

עידו: מה??

שמואל: באמת??

יונתן: כן! דיברתי עם הרב צחי, ההכתרה חוזרת אלינו!

הרב צחי: יש רק עניין אחד קטן... עקב בעיות, לא נוכל לספק לכם תקציב...

שמואל: מה? איך נעשה הכתרה בלי תקציב?

יונתן: הכסף זה לא מה שמשנה, העיקר שתהיה הכתרה!

[הרב צחי פונה לצאת אבל נזכר לומר משהו לתלמידים]

הרב צחי: פנו את החדר הזה אנחנו צריכים אותו לחדר יועצים.

[הרב צחי יוצא]

רועי: נו מה? שוב?

שמואל: לא מספיק להם 2 חדרי יועצים?

עידו: הם גם משתמשים בחדר קולנוע

יואב: גם בספרייה התורנית לפעמים

יונתן: וואו באמת מבאס אבל זה לא מה שחשוב כרגע. אתם לא מבינים?? אנחנו יכולים לעשות חזרות להכתרה בלי לפחד שניתפס!

עידו: צודק. יאללה בוא נשלח לכולם הודעה שיש אישור הנהלה ומתחילים חזרות.

[החברה יוצאים מהכיתה והסצנה מסתיימת]

סצנה 14

[מנחים, ריקוד גדול, מנחים, רוצים להכתיר את רב הפורים וטראמפ נכנס]

סצנה 15

[ההצגה של התלמידים מסתיימת וטראמפ עולה לבמה התלמידים רואים אותו ונראים מאוד מבולבלים]

טראמפ: וואו איזו הצגה מדהימה, ממש ראיתי את השלום מאיר. החלטתי להחזיר את הפרס הכספי.

יונתן: מ-מה זה? טראמפ? מה אתה עושה פה? איזה פרס?

טראמפ: הרב צחי לא סיפר לכם? הצעתי לו מיליון דולר תקציב להכתרה ובנוסף לכך מיליון דולר לשחקן האהוב עלי.

יונתן: בגלל זה הם ניסו לקחת את ההכתרה לעצמם? אבל למה לא פשוט לתת לנו לעשות אותה?

טראמפ: ממה שהבנתי אחרי כל הכסף שהישיבה השקיעה במסלול איתן המצב הכלכלי שלהם לא היה מאוד טוב. הם רצו שמורה יזכה בפרס כדי שיוכלו לתת לישיבה

יואב: וואו

טראמפ [מכריז לקהל בדרמטיות]: הזוכה בפרס של מיליון הדולר הוא.....(שם של הזוכה כשנחליט)

הזוכה: מה? אני? אני לא מאמין.

טראמפ: מה תעשה עם הכסף?

הזוכה: וואלה נראלי אני אתרום אותו לשיבה. כסף זה לא הדבר הכי חשוב בחיים. השיבה הזאת ממש תרמה לי בחיים ב6 שנים מדהימות.

טראמפ: איזה מעשה נדיב ומדהים. אם אתה לא רוצה את הכסף אז מגיע לך פרס יותר טוב מזה...
[בהכרזה דרמטית בקול] אתה תהייה הרב פורים לשנת תשפ"ו.

[השכבה עולה, קונפטי חוגגים וכו]